

پادپخش شکست خواهیم خورد... □

10 / مرداد / 1395

در راستای تاکیدات رهبر معظم انقلاب مبنی بر مبارزه با اشرافی‌گری، لذت جویی و غفلت زدگی مسئولین، پایگاه اطلاع رسانی دفتر مقام معظم رهبری اقدام به بازخوانی بیانات معظم له در قالب کلیپ صوتی «شکست خواهیم خورد...» نموده است.

[دریافت فایل](#)

متن بیانات رهبر معظم انقلاب که در این کلیپ صوتی خواهید شنید:

عزیزان من، جوانهای عزیز، مردم مؤمن! بله، ما رکورد زدیم، ما پیشرفت کردیم؛ اما اگر دلمان را به آنچه که تاکنون به دست آوردیم، خوش کنیم، شکست خواهیم خورد؛ اگر توقف کنیم، به عقب پرتاب خواهیم شد؛ اگر دچار غرور شویم، دچار عجب و خودشگفتی شویم، به زمین خواهیم خورد؛ اگر ما مسئولان کشور - بخصوص این دیگر مربوط به ما مسئولان است - دچار خودمحوری شویم، دچار تکبر شویم، دچار خودشگفتی شویم، تودهنی خواهیم خورد. دنیا اینجور است، سنت الهی این است. در پی کسب محبوبیت نباشیم، دنبال تمتعات دنیوی نباشیم، دنبال پرداختن به اشرافیگری و تجملات نباشیم. ما مسئولین، خودمان را حفظ کنیم؛ همچنان که این مرد بزرگ خود را حفظ کرد. اگر ما اینجا دچار اشتباه شویم، مصداق همان آیه‌ی شریفه خواهیم شد که: «و اهلوا قومهم دار البوار. جهتم يصلونها و بئس القرار». (۱) در راه پیشرفت، توقف ممنوع است؛ خودشگفتی ممنوع است؛ غفلت ممنوع است؛ اشرافیگری ممنوع است؛ لذت جوئی ممنوع است؛ به فکر جمع کردن زخارف دنیا افتادن، برای مسئولین ممنوع است. با این ممنوعیتهاست که میتوانیم به قله برسیم

[بیانات در مراسم سالگرد رحلت امام خمینی ره ۱۳۹۱/۰۳/۱۴](#)

ضعفهای ما خطرهای است که در سر راه ماست و در این مدت وجود داشته است و باید بعدها جلوی اینها را بگیریم. اولین ضعف ما گرایش به دنیاطلبی بود که گریبان بعضی از ماها را گرفت. بعضی از ما مسئولین دچار دنیاطلبی شدیم، دچار مادیگرایی شدیم؛ برای ما ثروت، تجمل، آرایش، تشریفات و اشرافیگری یواش یواش از قبح افتاد. وقتی ما اینجور شدیم، این سرریز میشود به مردم. میل به اشرافیگری، میل به تجمل، میل به جمع ثروت و استفاده‌ی از ثروت به شکل نامشروع و نامطلوب، به طور طبیعی در خیلی از انسانها هست. وقتی ما خودمان را رها کردیم، ول کردیم، دچار شدیم، این سرریز میشود به مردم؛ در مردم هم این مسئله پیدا میشود.

[خطبه‌های نماز جمعه تهران ۱۳۹۰/۱۱/۱۴](#)

امیرالمؤمنین می فرماید: من آماده ام که سخت ترین شرایط زندگی را برای خودم به وجود آورم؛ اما خدا را در حالی که به یکی از بندگان او ظلم کرده ام، ملاقات نکنم؛ «والله لان ابیت علی حسک السعدان مسهدا و اجرّ فی الاغلال مصقدا»؛ اگر مرا با بدن برهنه بر روی خارها بیندازند، یا با زنجیرهای گران، دست و پایم را ببندند و روی زمین بکشانند، این شکنجه جسمانی برای من قابل قبولتر و محبوبتر است از این که «القی الله و رسوله یوم القیامه ظلما لبعض العباد و غاصبا لشیء من الحطام»؛ خدا را در حالی ملاقات کنم که به یک نفر ظلم کرده ام، یا مال دنیا را برای خود جمع کرده ام.

[بیانات در خطبه‌های نماز جمعه تهران ۱۳۷۹/۰۹/۲۵](#)

«وان عملک لیس لک بطعمه ولکنه فی عنقک امانه»؛ یعنی این مسؤولیت و منصبی که در نظام اسلامی داری، طعمه و سرمایه و کاسبی نیست - اشتباه نشود - مسؤولیت در نظام اسلامی باری بر دوش انسان است که باید آن را به خاطر هدف و نیّتی تحمل کند. برداشت صحیح از دولت اسلامی و مسؤولیت اسلامی این است. مسؤولان اسلامی نباید در رفتار و عمل خودشان مسرفانه و متجملانه زندگی کنند. بالاتر از آن، نباید طوری زندگی کنند که روش اسراف‌آمیز و تجمل‌آمیز به یک فرهنگ تبدیل شود.

[بیانات در خطبه‌های نماز جمعه تهران ۱۳۷۹/۰۹/۲۵](#)

با فساد مبارزه‌ی جدّی بشود، با ویژه‌خواری مبارزه‌ی جدّی بشود، با قاچاق مبارزه‌ی جدّی بشود؛ اینها دارد به اقتصاد کشور لطمه میزند و ضررش را مردم میبرند. اگر ما در مقابل آن مجموعه‌ای که فرض بفرمایید با زدوبست‌هایی در زمینه‌ی مسائل اقتصادی ویژه‌خواری میکنند، خودشان را از امتیازات ویژه برخوردار میکنند و یا دچار فساد پولی و مالی و اقتصادی میشوند، سهل‌انگاری کنیم، قطعاً کشور ضرر خواهد کرد؛ نباید سهل‌انگاری بشود. البته در مقام بیان و در روزنامه‌ها و جنجال و بخصوص با جهت‌گیری‌های سیاسی، حرفهای قشنگ خوبی زده میشود اما اینها فایده‌ای ندارد. حالا یک مجرم اقتصادی را مثلاً فرض کنیم دستگیر کردند، روزنامه‌ها درباره‌اش بنویسند و عکس و تفصیلات و کارهایی مانند اینها را با اهداف جناحی و سیاسی بکنند، اینها فایده‌ای ندارد؛ دو صد گفته چون نیم کردار نیست. باید جلوی آن فساد را که امروز ممکن است پیش بیاید بگیرند و مانع فساد بشوند. قاچاق همین جور است؛ مانع قاچاق [بشوند]. باید با قاچاق، به معنای واقعی کلمه مبارزه کنند.

[بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم رضوی ۱۳۹۵/۰۱/۰۱](#)

افزون طلبی برای مسوولان ممنوع است.

[بیانات در دیدار جمعی از مردم گیلان ۱۳۸۰/۰۲/۱۱](#)

مبارزه‌ی با فساد، دشمن تراش است. هر کس بخواهد با فساد مبارزه کند، یک صف طولانی دشمن جلویش به وجود می‌آید

[بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۱۳۸۰/۰۲/۲۸](#)

متولیان مبارزه‌ی با فساد هم در این زمینه (تقویت تولید) نقش دارند. حالا اسم فساد زیاد آورده میشود. حرف زدن راجع به فساد که فایده‌ای ندارد؛ با «دزد دزد» گفتن، دزد از دزدی دست برنمیدارد؛ باید رفت، وارد شد. مسئولان کشور، روزنامه که نیستند که راجع به فساد حرف میزنند. بله، روزنامه راجع به فساد ممکن است حرف بزند، من و شما که مسئول هستیم باید اقدام کنیم؛ حرف دیگر چیست؟ وارد بشوید؛ [اگر] بلدیم اقدام کنیم، جلوی فساد را به معنای واقعی کلمه بگیریم

[بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور ۱۳۹۴/۰۲/۰۹](#)

آن حضرت در جایی دیگر از نهج البلاغه می فرماید: «ان الله تعالى فرض على ائمة الحق ان يقدرُوا انفسهم بضعفة الناس»؛ یعنی صاحبان مناصب در نظام حق، حق ندارند خودشان را با اعیان و اشراف مقایسه کنند و بگویند چون اشراف و اعیان این گونه خانه و زندگی دارند و این طور گذران می کنند، پس ما هم که صاحب این منصب و این مسؤولیت در جمهوری اسلامی یا در نظام اسلامی و حاکمیت اسلامی هستیم، سعی کنیم مثل آنها زندگی کنیم؛ یا این که چون رؤسا و مسؤولان و وزرای کشورهای دیگر در نظامهای غیر الهی و غیر حق این طور زندگی می کنند، این طور خوشگذرانی می کنند و این گونه از امکانات مادی استفاده می کنند، ما هم بایستی همان طور زندگی کنیم؛ نه. حق ندارند زندگیشان را با اعیان و اشراف و متمکنان و یا با منحرفان اندازه گیری کنند. پس با چه کسانی باید زندگی خودشان را اندازه بگیرند؟ «ان يقدرُوا انفسهم بضعفة الناس»؛ با مردم معمولی، آن هم ضعیفها و پایین ترهایشان. در این عبارت، این تعبیر نیست که مثل آنها زندگی کن - ممکن است هر کسی نتواند آن گونه زندگی را بر خودش تنگ بگیرد - اما این هست که خودت را با او اندازه بگیر و با او مقایسه کن؛ نه با اعیان و اشراف و با فلان پولدار و فلان سرمایه دار. مسؤول و صاحب یک منصب در نظام اسلامی و نظام حق، نباید طوری زندگی کند که باب اعیان و اشراف و متمکنان و برخورداران جامعه، یا مسؤولان کشورهای غیر اسلامی است. این فرهنگ غلطی است که هرکس در مسؤولیت‌های دولتی به مقام و مسؤولیتی رسید، باید فلان طور خانه، یا فلان طور وسیله رفت و آمد، یا فلان طور امکانات زندگی داشته باشد؛ نه، دستور امیرالمؤمنین این نیست؛ فقط مربوط به آن زمان هم نیست؛ مربوط به همه زمانهاست. آن زمان هم این گونه نبود که همه مردم فقیر باشند. فتوحات اسلامی شده بود؛ در کشور اسلامی ثروتهایی وجود داشت و ثروتمندان و تجاری بودند که - از راه حرام یا حلال، فعلاً کاری نداریم - زندگی‌هایشان، زندگیهای برخوردارانه بود. امیرالمؤمنین در همین زمان می فرماید نباید زندگی شما، زندگی برخوردارانه باشد؛ این مربوط به مسؤولان و صاحبان مناصب در نظام اسلامی است که باید خودشان را با مردم ضعیف بسنجند، نه با برخورداران جامعه.

[بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۱۳۷۹/۰۹/۲۵](#)